

og understregede betydningen af en undersøgelse af spørgsmålet gennem Det økonomiske og sociale Råd. Den argentinske, italienske, franske og costa ricanske delegation kunne ikke støtte et forslag, der ikke blot var socialt-økonomisk, men rejste filosofiske og moralske problemer. Den ghanesiske, liberianske, nigerske og cypriotiske repræsentant kunne tiltræde, at spørgsmålet optages på dagsordenen. De afrikanske repræsentanter henviste til, at Afrika er underbefolket. Den argentinske repræsentant anmodede om, at forslaget i givet fald blev optaget som et særligt punkt på dagsordenen. Dette besluttedes med 13 stemmer for, ingen imod og 7 abstentioner (deriblandt Danmark).

32. b: Frivillige medarbejdere i FN's og særorganisationers operationsprogrammer. Den sovjetiske og bulgarske repræsentant henviste til forhandlingerne på Det økonomiske og sociale Råds 31. og 32. møde herom og udtalte, at modstanden mod dette forslag skyldtes, at hensigten med indsættelse af frivillige i arbejdet var en anden end at opfylde de formål, FN tilstræbte med sine operationsprogrammer.

72 og 73: Det påtrængende behov for en traktat om forbud mod kernevåbenforsøg og iværksættelse af effektiv international kontrol (foreslået af USA og Storbritannien) og: Indstilling af forsøg med kernevåben (foreslået af Indien).

Vedrørende punkt 72 henviste den amerikanske og britiske repræsentant til de mislykkede Genève-forhandlinger siden oktober 1958 og Sovjetunionens modstand mod kontrolforanstaltninger. Da sagen blev indskrevet på dagsordenen, var disse forhandlinger endnu i gang. Denne sag burde imidlertid optages som presserende og nyde prioritet i I. komité. Cyperns, Italiens og Ghanas repræsentanter støttede forslaget, men Cyperns repræsentant ønskede punkt 72 og 73 behandlet samtidig. Den ghanesiske repræsentant henviste yderligere til rygter om, at Frankrig ville genoptage prøvesprængningerne i Sahara.

Den sovjetiske repræsentant udtalte, at USA ikke havde stemt for resolution 1578 (XV), som den amerikanske repræsentant netop havde påberåbt sig. I Genève havde det drejet sig om, hvorvidt kernevåbenforsøgene helt kunne bringes til ophør, eller

om der skulle være et smuthul i ordningen. USA kunne for tre år siden have fået en overenskomst vedrørende prøvesprængningerne. Sovjetunionens foranstaltninger var en ripost til vestlige.

Eftersom nedrustning var sat på dagsordenen som punkt 19 og USA i henhold til den sovjetisk-amerikanske fælleserklæring af 20. september 1961 var indforstået med så tidligt som muligt at nå til en overenskomst om fuldstændig og almindelig nedrustning, forekom det overflødigt straks at forelægge for plenarforsamlingen spørgsmålet om en særlig overenskomst vedrørende kernevåbenforsøgene. Den sovjetiske delegation mente, at nedrustningen var det primære, og at kernevåbenforsøgene kunne diskuteres i forbindelse med punkt 19. Den ville derfor stemme imod punkt 72.

Den amerikanske repræsentant sagde, at Sovjetunionens modstand mod for nærværende at drøfte en overenskomst syntes at tilkendegive en beslutning om at fortsætte med at forgifte atmosfæren og trodse verdensopinionen. Fælleserklæringens betydning var, at den kunne danne indledning til realitetsdrøftelser, og det første skridt måtte ganske afgjort være en overenskomst om kontrol med udviklingen af kernevåben. USA havde ikke stemt for resolution 1577 og 1578(XV), fordi de ikke anså frivillig og ukontrolleret indstilling af forsøg med disse våben for tilstrækkelig, og Sovjetunionens genoptagelse af prøvesprængningerne havde bevist faren ved et frivilligt moratorium, som ikke var kontrolleret. Sovjetunionen havde stemt for et ukontrolleret moratorium og havde krævet det. Spørgsmålet måtte hurtigst muligt gøres til genstand for en grundig overvejelse i plenarforsamlingen.

Den indiske repræsentant var imod tanken om at kombinere punkt 73, som Indien havde foreslået, med enten punkt 72 eller punkt 19. De neutrale og uforpligtede lande burde have en mulighed for at gøre deres synspunkter gældende.

Cyperns, Ghanas, Liberias og Grækenlands repræsentanter udtalte sig for at optage både punkt 72 og 73 på dagsordenen.

Den tsekoslovakiske repræsentant sagde, at en overenskomst om indstilling af prøvesprængninger ikke ville begrænse faren for en krig med kernevåben, for den ville ikke